

Oponentský posudek magisterské práce

Bc. Petr Kubík: Malby Antonína Hudečka kolem roku 1900

Petr Kubík se ve své magisterské práci rozhodl zpracovat zvolené téma metodou, která se instinktivně přibližuje znalecké expertize, podložené pečlivou heuristikou a komparativní analýzou formální i námětovou. Z tohoto metodologického zaměření plynou silné i slabé stránky práce. Již v úvodu svého posudku bych ráda konstatovala, že pozitiva výrazně převažují nad negativy.

V úvodu práce Petr Kubík zdůvodňuje své rozhodnutí věnovat se vrcholné tvorbě Antonína Hudečka a vymezuje témata a problémy, které jsou s ní spojené. Hudečkova raná a vrcholná tvorba bývá často dávana do souvislosti s krajinářem Antonínem Slavíčkem, který byl sice Hudečkovým přítelem, jednalo se však o osobnost zcela rozdílnou. Kubík zdůrazněním odlišností mezi oběma umělci bezděčně zdůvodňuje, proč není možné při uměleckohistorickém zpracování Hudečkovy tvorby použít biografickou metodu, tolik populární u vykladačů Slavíčkova díla (s. 16). Sympaticky se pak vyhýbá přílišnému důrazu na biografické aspekty, když Hudečkův život (respektive jeho relevantní část) rekonstruuje na základě dochovaných pramenů, publikovaných vzpomínek a dopisů současníků, nebo archivních materiálů. Velký důraz klade Kubík na rekonstrukci Hudečkových akademických studií v Praze a v Mnichově. Opět zde respektuje specifika Hudečkovy vrcholné tvorby, ve které krajinářská složka harmonizovala se složkou figurální, což nepochybně souviselo s Hudečkovým studiem v ateliérech figurální malby. Již v této části práce komparuje Hudečkovu tvorbu s formálními i námětovými preferencemi jeho učitelů i generačních druhů. Také tyto pasáže dokazují, že se Kubík velmi důkladně seznámil se situací na dobové střeoevropské umělecké scéně. Nepodceňuje například význam dnes opomíjených osobností jako byl Josef Schusser, který skutečně v pražském prostředí vytvářel *"jakýsi most mezi krajináři a figuralisty a zároveň zde neustále prosazoval nezaujaté studium světla, atmosféry a jejich harmonického propojení."* V šestém oddílu vymezuje Kubík v souvislosti s Hudečkovým vrcholným dílem několik zásadních témat, která významným způsobem rezonovala v dobovém kulturním milieu. Podkapitoly "Duše", "Nálada", "Zrcadlení" představují jedny z nejlepších pasáží práce. Kubík zde prokazuje svou schopnost propojovat při výkladu uměleckého díla výsledky heuristického výzkumu s teoretickými a metodologickými koncepty dobovými i těmi formulovanými retrospektivně. Při tom stále zachovává uměleckohistorický zájem o konkrétní umělecký materiál, což se projevuje mimo jiné jeho početnými komparacemi Hudečkova díla s dobovou produkcí, jejíž znalost získal díky důkladným rešerším dobových časopisů *Ver Sacrum*, *Jugend*, *The Studio* ad. První tři kategorie - Duše, Nálada a Zrcadlení byly vybírány podle jasných a jednotných kritérií. Za poněkud sporné považuji zařazení ikonografického motivu Koupajících se chlapců mezi tyto mnohoznačnější koncepty. Navíc se autor mohl vyhnout svým rozpakům a rezignovat na "povinné spekulace" o homosexuálním podtextu Hudečkových obrazů s těmito náměty, když díky důkladné rešerši dobových časopisů dospěl k velice správnému závěru, že jinošská nahota byla přirozeným a velmi frekventovaným motivem světového malířství přelomu 19. a 20. století.

Poněkud disproporčně obsáhlé vzhledem k tématu práce jsou kapitoly, věnované evropským uměleckým koloniím. Význam těchto uměleckých společenství pro Hudečkovu tvorbu je Kubíkem vyhodnocen jako malý (Worpswede), jejich zapůsobení jako nepřímé (Glasgow, Dachau), nebo vůbec žádné (Nagybánya), proto jim nemusel být věnován takový prostor. K tomuto rozšíření "*portfolia*

inspiračních zdrojů, které by mohly mít reálný vliv na dílo Antonína Hudečka z přelomu 19. a 20. století," (s. 84) se Kubík přiklonil nepochybně kvůli své sebejistotě v případě komparativních analýz, i těch vyznívajících negativně. Kubíkovy uměleckohistorické preference, směřující do oblasti znalectví a heuristiky se pak výrazně promítly do precizně zpracovaného katalogu Hudečkových děl z daného období. Kubík píše, že katalog nabízí "důležitou extenzi", která "umožňuje bližší pohled na jednotlivé obrazy, jejich význam, historii, interpretaci a místo, jaké v Hudečkově tvorbě zauímají." Paradoxně však právě výborně připravený katalog zapřičinil, že se magisterská práce rozpadá do dvou, byť výborně zpracovaných, částí. Vnucuje se otázka, zda by nebylo možné velmi cenné poznatky z katalogu důsledněji uplatnit ve stati práce. Petr Kubík však magisterskou práci dává velký příslib do budoucna a je zcela zřejmé, že ve své budoucí odborné činnosti kýžené syntézy dosáhne.

Několik marginálních nepřesností: Skotští malíři pro kolonii v Dachau důležitou inspirací být (s.74) nemohli, neboť tamní tradice byla starší, než ta skotská. Malíř Corinth byl křestním jménem Lovis, ne Levis.

Práce Petra Kubíka přesahuje svou kvalitou nároky, obvykle kladené na magisterskou práci a doporučuji ji k obhajobě s klasifikací výborně.

Doc. PhDr. Marie Rakušanová, Ph.D.

V Praze dne 10.8.2017